

Ränta vid omräkning från kapitalkostnad till löpande kostnad vid beräkning av intäktsram för naturgasföretagen avseende tillsynsperioden 2015-2018

Tillgångar i verksamheten som är anläggningstillgångar enligt årsredovisningslagen (1995:1554) men inte är anläggningstillgångar enligt 3 § förordningen (2014:35) om fastställande av intäktsram på naturgasområdet (kapitalbasförordningen) ska inte redovisas i kapitalbasen. Företaget får istället redovisa dessa tillgångars samlade avskrivningar och samlade utgående bokförda värde enligt 3 kap. 13 § Ei:s föreskrifter (EIFS 2014:5) om naturgasföretagens förslag till intäktsram och insamling av uppgifter för att bestämma intäktsramens storlek.

Med anläggningstillgång som ingår i kapitalbasen enligt kapitalbasförordningen avses:

- en anläggning som används för överföring av naturgas,
- en anläggning som används för lagring av naturgas,
- en anläggning som används för förgasning av kondenserad naturgas, för kondensering av naturgas samt för import och lossning av kondenserad naturgas,
- ett system som används för drift eller övervakning av en anläggning som anges i ovan förstnämnda tre punkter, eller
- en anläggning med tillhörande system som används för mätning, beräkning och rapportering vid drift av en anläggning som anges i ovan förstnämnda tre punkter.

Ovanstående tillgångar utgör naturgasföretagets kapitalbas. Intäktsramen ska täcka skäliga kostnader för att bedriva den verksamhet som intäktsramen avser och ge en rimlig avkastning på det kapital som krävs för att bedriva verksamheten (6 kap. 10 § naturgaslagen).

Övriga tillgångar i naturgasverksamheten som inte ingår i kapitalbasen utgörs vid fastställande av intäktsramen av löpande kostnader. Vid beräkning av en löpande kostnad för dessa anläggningar är utgångspunkten att naturgasföretaget ska få skälig kostnadstäckning för bokförda avskrivningar samt kostnaden för lånat kapital för dessa anläggningar. På detta sätt likställs de företag som äger de anläggningar som ska räknas om till löpande kostnader med de företag som hyr/leasar denna typ av anläggningar.

Ränta vid omräkning av vissa anläggningstillgångar från kapitalkostnad till löpande kostnad

Vid beräkning av kapitalkostnaderna får företaget täckning för sina kostnader genom reglermässig avskrivning och reglermässig kostnad för lån samt en reglermässig avkastning till ägarna. När det gäller löpande kostnader får företaget endast täckning för själva kostnaden som för tillsynsperioden 2015-2018 baserar sig på de bokförda löpande kostnaderna för åren 2009-2012. Det utgår alltså inte avkastning på det kapital som används till de löpande kostnaderna.

Vid beräkning av intäktsramar ska de företag som äger tillgångar jämföras med de som hyr/leasar dessa så att inte de företag som äger tillgångar får en systematisk fördel om avkastning medges även på de tillgångar som i regleringen hanteras som löpande kostnader. Exempel på sådana anläggningar vars kostnader räknas om i regleringen är mark, fastigheter och bilar. Dessa tillgångar har en alternativ användning och kan säljas på en andrahandsmarknad om de skulle bli överflödiga.

De anläggningar som räknas om från kapitalkostnad till löpande kostnad behöver dock åsättas en ränta för att ge täckning för den kostnad för kapitalbindning som naturgasföretaget har.

Sammanfattningsvis talar nedanstående tre argument för att välja en ränta som inte innehåller någon avkastning för eget kapital:

- Avkastning ges inte på löpande kostnader,
- ägande företag ska inte medges avkastning på kapital som hos hyrande/leasade inte ges och,
- ägarnas riskkapital bedöms inte gå till denna typ av kostnader (anläggningar).

Den ränta som Ei ska använda för att räkna om de bokförda kapitalkostnaderna till löpande kostnader bör bestå av ränta på lånat kapital enligt ovanstående motivering. Räntan ska motsvara kostnaden för lånat kapital före skatt. Räntan ska också vara nominell eftersom basen (bokförda värdet) redovisas i nominellt värde.

Åren 2009-2012 utgör basår för beräkning av de löpande kostnaderna i intäktsregleringen för åren 2015-2018. Det är därför rimligt att använda även dessa år vid framtagandet av omvandlingsräntan. Ei har tidigare låtit konsultföretagen IceCapital och Ernst & Young estimerat kalkylräntor för åren 2009 (IceCapital) och 2010-2012 (Ernst & Young).

Kostnaden för lånat kapital har därför hämtats ur Ernst & Youngs beräkningar¹ av en skällig kalkylränta för åren 2010-2012 samt IceCapitals beräkningar² av skällig kalkylränta för år 2009.

¹ Ernst & Young, Estimering av kalkylränta för gasnätverksamhet för åren 2010 och 2011, januari 2012

Ernst & Young, WACC för gasnätsföretag för tillsynsperioderna 2012, 2013 samt 2015-2018, september 2014

² ICECAPITAL, WACC naturgas, 2009-2014, oktober 2010

Kostnaden för lånat kapital har av IceCapital samt Ernst & Young estimerats till:

Tabell 1 Nominell kostnad för lånat kapital

	2009	2010	2011	2012
Kostnad för lånat kapital före skatt	4,55 %	4,40 %	4,50 %	3,96 %
Medelvärde för perioden 2009-2012			4,35 %	

En genomsnittlig kostnad för lånat kapital före skatt för åren 2009-2012 uppgår till 4,35 procent. Vid beräkningen av löpande kostnader för sådana anläggningar som inte ingår i kapitalbasen ska en medelränta på 4,35 procent tillämpas.